

EUB-9/2011.
(EUB-30/2010-2014.)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2011. április 26-án, kedden, 11 óra 03 perckor
az Országház főemelet 61. számú tanácstermében
megtartott üléséről

---

*A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki bevezető, a napirend elfogadása	5
Dr. Cséfalvy Zoltán nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár tájékoztatója az EU 2020 stratégiát végrehajtó Nemzeti Reformprogramról	5
<i>Dr. Cséfalvy Zoltán tájékoztatója</i>	<i>6</i>
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	<i>8</i>
<i>Dr. Cséfalvy Zoltán válaszai</i>	<i>12</i>

Napirendi javaslat

1. Dr. Cséfalvay Zoltán nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár tájékoztatója az EU 2020 stratégiát végrehajtó Nemzeti Reformprogramról

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Hörcsik Richárd** (Fidesz), a bizottság elnöke

Firtl Mátyás (KDNP), a bizottság alelnöke

Bebes István (Fidesz)

Dr. Braun Márton (Fidesz)

Ékes József (Fidesz)

Gyopáros Alpár (Fidesz)

Lipók Sándor (Fidesz)

Dr. Mengyi Roland (Fidesz)

Dr. Szalay Péter (Fidesz)

Ughy Attila (Fidesz)

Balczó Zoltán (Jobbik)

Bana Tibor (Jobbik)

Murányi Levente (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Ivanics Ferenc (Fidesz) Gyopáros Alpárnak (Fidesz)

Nógrádi Zoltán (Fidesz) dr. Mengyi Rolandnak (Fidesz)

Tessely Zoltán (Fidesz) Lipók Sándornak (Fidesz)

Dr. Vejkey Imre (KDNP) dr. Braun Mártonnak (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Cséfalvay Zoltán államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 03 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottságának ülését megnyitom.

Tisztelettel és szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat, köszöntöm meghívott vendégeinket, a szakértőket, és köszöntöm a mai napirendi pont előadóját, Cséfalvay Zoltán államtitkár urat.

Az első teendők a határozatképesség megállapítása. Az eseti képviseleti megbízásokkal bizottságunk határozatképes: Lipők Sándor képviselő úr képviseli Tessely Zoltánt; Mengyi Roland képviselő úr képviseli Nógrádi Zoltánt; Gyopáros Alpár képviselő úr képviseli Ivanics Ferencet.

A második teendők a napirendi pont elfogadása. Mára egyetlen napirendi pontunk van: Cséfalvay Zoltán nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár tájékoztatója az EU 2020 stratégiát végrehajtó Nemzeti Reformprogramról.

Kérdezem, hogy ezzel kapcsolatban van-e valakinek megjegyzése. *(Balczó Zoltán jelentkezik.)* Tessék parancsolni, Balczó képviselő úr.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Bizottság! Az eredetileg kiküldött, legelső napirendben a Nemzeti Reformprogram mellett külön szerepelt a konvergenciaprogram mint napirend. Azt szeretném kérdezni, hogy: a mai napirendnek tárgyát képezik-e a konvergenciaprogramban foglalt intézkedések, azok részleteinek az előterjesztése, megvitatása, vagy sem?

Ez az első kérdés, köszönöm. *(Dr. Szalay Péter megérkezik a bizottság ülésére.)*

ELNÖK: Valóban, eredetileg egy napirendi pontban szerepelt volna az EU 2020 stratégia és a konvergenciaprogram, azonban ezt kettéválasztottuk, történetesen azért, mert a másik minisztérium visszajelzése szerint az államtitkár úr külföldön volt. Ezt majd egy újabb napirendi pontban szeretnék felvenni. Tehát Cséfalvay államtitkár úr kérése az volt, hogy különösen az EU 2020 legyen az önálló napirendi pont, és reményünk van arra hosszas egyeztetés után, hogy egy következő bizottsági ülésünkön csak kimondottan a konvergenciaprogramról fogunk szót ejteni. Köszönöm szépen.

Tehát kérdezem: ki az, aki támogatja a napirendi pontot? Kérem, emelje fel a kezét! *(Szavazás.)* A jegyzőkönyv számára megállapítom, hogy egyhangúlag elfogadtuk a napirendet.

Dr. Cséfalvay Zoltán nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár tájékoztatója az EU 2020 stratégiát végrehajtó Nemzeti Reformprogramról

Tisztelt Bizottság! A napirendi pontunk tehát az EU 2020 stratégiát végrehajtó Nemzeti Reformprogramról szóló tájékoztató meghallgatása. Köszöntöm Cséfalvay Zoltán nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár urat, a napirendi pont előadóját. Tisztelt Államtitkár Úr! Emlékeztetem a bizottságot, hogy Cséfalvay Zoltán államtitkár úr az Európai ügyek bizottsága 2010. december 14-ei ülésén ismertette a kormány előzetes Nemzeti Reformprogramjának főbb elemeit.

Ez egy nagyon fontos ülésünk volt. Nem véletlen, hogy a Nemzeti Reformprogram április 13-án a kormány által elfogadott és április 15-én az Európai Bizottságnak megküldött végleges változata is említést tesz róla, hogy a minisztérium beszámolt erről az Európai ügyek bizottságának. Most elérkeztünk ahhoz a ponthoz, hogy egy rövid tájékoztatót hallgassunk meg, utána pedig megnyitom a vita lehetőségét.

Bizottságunk szokása az, tisztelt államtitkár úr, hogy egy rövid, 15-20 perces expozéban jelentést tesz az államtitkár úr, és utána pedig lehetőség lesz a kérdésekre. Államtitkár úré a szó!

Dr. Cséfalvay Zoltán tájékoztatója

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium):
Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Köszönöm a meghívást, hogy az április 15-én benyújtott Nemzeti Reformprogramról részleteiben is beszélhetek.

Előjáróban annyit, hogy április 15-én angol nyelven küldtük ki az anyagot. A mai napon 11 órától az interneten, tehát a Nemzetgazdasági Minisztérium honlapján elérhető magyar nyelven, illetve hoztunk frissen - tehát még meleg - magyar nyelvűt a kollégáknak. Kérem azt is, hogy a kollégák kapják meg most magyar nyelven is a Nemzeti Reformprogramot, mert itt mindenfajta bonyodalmak merültek fel a különböző nyelveken. Tehát ez magyarul is és angolul is elérhető. *(A dokumentum kiosztása megtörténik.)*

Én nem mennék bele olyan részletekbe, amiket már a múltkorai alkalomkor is említettem a Nemzeti Reformprogram karakteréről és tartalmáról, de azért szükségesnek tartom tisztázni a Nemzeti Reformprogram viszonyát a többi dokumentumhoz, azokhoz a dokumentumokhoz, amelyek a kormány gazdaságpolitikájának alapvetését tartalmazzák. A Széll Kálmán Terv a kormány gazdaságpolitikájának alapja, politikai alapvetése, azzal a céllal, hogy egy hatékony államot teremtsünk ebben az országban, és azzal a céllal, hogy az államadósságot, amely a magyar gazdaság egyik legnagyobb problémája, megadott időn belül csökkentjük, tehát ez egy kezelhető mértékbe jusson.

A konvergenciaprogram, amelyik szintén április 15-én jutott ki Brüsszelbe, akkor küldte el a magyar kormány, a Széll Kálmán Tervre építve egy középtávú gazdasági-költségvetési makropályát vázol fel. Ez a célja, ez az elvárása a konvergenciaprogramnak.

A Nemzeti Reformprogram szintén a Széll Kálmán Tervre épül, az képezi a politikai alapvetését. És nyilvánvalóan tartalmaz olyan elemeket, amelyek a konvergenciaprogramban is benne szerepelnek, amik a makrogazdasági folyamatokat és a makrogazdasági pályát illetik. Ugyanakkor a Nemzeti Reformprogram bizonyos tekintetben több is, mint az említett két gazdaságpolitikai dokumentum. Egyrészt a versenyképesség a legfontosabb szempontja, tehát a hosszú távú versenyképesség szempontjából fogalmaz meg intézkedéseket és fogalmazza meg a jövőképet 2020-ig.

Másrészt reagál azokra az úgynevezett szűk keresztmetszetekre, amiket az ECOFIN illetékes albizottsága még 2010 júniusában megfogalmazott, tehát az egész Európa 2020-as folyamat indításánál. A különböző országok számára megfogalmazta és azonosította azokat a szűk keresztmetszeteket, amelyek a versenyképesség erősítését és a hosszú távú növekedést akadályozzák. Így Magyarországnál nyilvánvalóan az államháztartási hiány és az államadósság magas szintje, illetve ennek csökkentése. Második ilyen szűk keresztmetszetként a pénzügyi szektor stabilitásának megteremtése és annak működésének biztosítása szerepel. A harmadik a munkaerő-potenciál jobb kihasználása és a munkaerő-piaci aktivitás növelése. A negyedik ilyen szűk keresztmetszet az üzleti környezet javítása, különös tekintettel a kis- és középvállalkozásokra, valamint az oktatási rendszer minőségének javítása. Tehát ezekre is válaszol és reflektál a Nemzeti Reformprogram.

Bemutatja azt is, hogy miként kapcsolódik Magyarország az Európa 2020-hoz, ha úgy tetszik: az európai közös célokhoz. Ugyanakkor van egy jelentős lépés, ami úgy gondolom, nagyon fontos, a korábbi, tehát a Széll Kálmán Tervhez és a konvergenciaprogramhoz viszonyítva is, hogy itt bizonyos tekintetben finomhangolás is zajlik. Jó néhány olyan program, ami vázában található meg a Széll Kálmán Tervben, vagy akár a konvergenciaprogramban, itt részletesebb kibontásra kerül, mindenekelőtt a foglalkoztatásnál,

az oktatásnál és a szegénység elleni harcban. Mondhatnám azt is, hogy egyfajta finomhangolás az, ami a Nemzeti Reformprogramban megtalálható.

Mit jelent ez a finomhangolás? Néhány területet említve: talán a foglalkoztatáspolitikában lehet a legtisztábban látni. A Széll Kálmán Terv is és a konvergenciaprogram is tartalmazza az alapvető célkitűzéseket és az alapvető foglalkoztatáspolitikai eszközöket.

A Nemzeti Reformprogram annyival több, hogy itt figyelembe veszi és kitér a foglalkoztathatóságra is, tehát hogy miként lehet a munkavállalókat, vagy éppen a munka nélkül lévőköt olyan helyzetbe hozni, hogy foglalkoztathatók legyenek. A Széll Kálmán Terv is és a konvergenciaprogram is az alapvető fő irányokat szabja meg, hogy miként lehet minél több embert bevonni a munkaerőpiacba, de nyilvánvaló, hogy a kereslet oldaláról is, tehát a munkaerő oldaláról is fontos lépéseket kell tenni abban, hogy ők foglalkoztathatókká váljanak.

Ennek sokfajta eszköze van. Alapvetően aktív munkaerő-piaci politikák szerepelnek itt részletesen, hogy különböző foglalkoztatási csoportoknak, különböző korcsoportoknak nyilvánvalóan másabb felkészültség szükséges ahhoz, hogy a munkaerőpiacon részt tudjanak venni.

A munka és a család összehangolása egy nagyon fontos feladat - a részmunkaidős foglalkoztatás, a duális szakképzés elősegítése, a munkaerőkereslet-ösztönző lépések tartoznak ide. Tehát azok a javarészt aktív munkaerő-piaci eszközök, amelyek, ahogy figyeltem a vitákat, helyel-közzel kérdésként vagy hiányként fogalmazódtak meg a korábbi dokumentumokban is. Tehát itt a munkaerő felkészültségét segítő lépések találhatók. Ezért is mondom, hogy egyfajta finomhangolása a korábbi és egymásra épülő dokumentumoknak az, ami itt megfigyelhető, a foglalkoztatás terén talán a legerősebben, hogy miként lehet a foglalkoztatás vagy a foglalkoztathatóság szempontjából különböző munkaerő-piaci csoportok belépését elősegíteni a munkaerőpiacra. Például a leghátrányosabb helyzetű csoportok esetében milyen erőfeszítésekre és milyen programokra van szükség.

Hasonlóképpen a szegénység csökkentése is több annál, mint ami megfogalmazódik nyilvánvalóan a céloknál, hogy Magyarország a gyermekes családok szegénységének leküzdését tűzi ki célul. Itt nyilvánvalóan jelentősek a hátrányos helyzetűek munkaerő-piaci hozzáférést segítő programok, a leghátrányosabb helyzetű csoportok társadalmi felzárkózását elősegítő intézkedések, amelyek fontosak, vagy akár a társadalmi hátrányok átörökítését csökkentő vagy megakadályozó intézkedések azok, amelyek nagyon jelentősek. Az anyag végén találnak egy nagyon részletes táblázatot. Én nem mennék bele minden egyes intézkedésbe, mert akkor a 20 perc helyett talán 2 óra is kevés lenne.

Az oktatás területén is, részben a megfogalmazott szűk keresztmetszetekre reagálva és az Európa 2020 stratégia célkitűzéseivel összhangban, itt elsősorban a munkaerőpiac és az oktatás közötti összhang megteremtése az, amelyik a legfontosabb célkitűzés. Ezekre fogalmaz meg javaslatokat, és ezekre fogalmaz meg programokat. Például csak egy példát említenék, hogy mivel több a Nemzeti Reformprogram a korábbi programoknál: például a Széll Kálmán Tervben politikai alapvetésként szerepel az, hogy elő kell segítenünk, hogy a műszaki tudományokban, ahol kevesebb a jelentkező és kevesebb jelen pillanatban az egyetemi képzésben részt vevő, ott egyfajta súlypont-eltolódás legyen. Nagyon jól tudjuk, hogy a gazdaság versenyképessége mennyire fontos.

De az is nyilvánvaló, hogy a másik oldalról segíteni kell a bejövő generációkat, hogy egyáltalán jelentkezni tudjanak ilyen szakra. Mindenki által ismert, hogy teszem azt a műszaki szakokra hányan jelentkeznek. Ahhoz, hogy ez a célkitűzés megvalósuljon, ami a Széll Kálmán Tervben szerepel, a másik oldalról segíteni kell, hogy a középiskolában meglegyen az a fajta képzés, ami ezt elősegíti, és meglegyen az a fajta érdeklődés. Most csak egy részproblémát említve, mondjuk a pályaválasztó középiskolások érdeklődését fel kell

kelteni éppen az ilyen jellegű képzések és az ilyen jellegű egyetemi képzések, vagy mérnöki-informatikai egyetemi képzések iránt. Erre mondom azt, hogy amivel másabb és kiegészíti a másik kettő gazdaságpolitikai dokumentumot, hogy itt egyfajta finomhangolás figyelhető meg.

A részletes intézkedésekből csak néhányat említek: a halmozottan hátrányos helyzetű diákok iskolai sikerességének elősegítése szerepel itt, a lemorzsolódás csökkentéséhez szükséges lépések, a kompetenciafejlesztés, az idegennyelv-tudás, az informatikai képzés elősegítése mind a felső-, mind pedig a közoktatásban, és még jó néhány más lépés, ami ezt kiegészíti. *(Dr. Braun Márton megérkezik a bizottság ülésére.)*

A klíma-, az energia- és a kutatás-fejlesztési, innovációs vállalásnál is található jó néhány ilyen finomhangolásnak nevezhető lépés, de alapvetően követi azokat a vonalakat, amelyek a korábbi dokumentumokban is megjelentek. A kutatás-fejlesztés terén: a finanszírozási rendszer átalakítása és egy, a mainál jóval piackonformabb támogatási rendszer kialakítása. Még zárójelben tenném hozzá, hogy külön részként szerepelnek benne, részben a mára kialakuló európai romastratégiához kapcsolódva, a roma népesség felzárkóztatásával kapcsolatos lépések és intézkedések.

Tehát nagyon sok kiegészítő intézkedést tartalmaz ez a Nemzeti Reformprogram 2020-as céltávlattal. Egyfajta finomhangolást végez a korábbi dokumentumok felé, különös tekintettel a foglalkoztathatóságra, hiszen azért azt tudnunk kell, hogy a Nemzeti Reformprogramnak, mint ahogy a Széll Kálmán Tervnek, és egyébként a konvergenciaprogramnak és a kormány gazdaságpolitikájának is egyik központi, sarkalatos eleme az 1 millió új és adózó munkahely létrehozása. Ez a legfontosabb célja ennek is.

Mi végeztünk egy összehasonlítást annak érdekében, hogy Magyarország hol áll a vállalásaival a többi országhoz képest. Szerintem szintén hasznos a bizottság számára látni azt, hogy mely országok milyen vállalásokat tettek, mely országok milyen problémát látnak leginkább, és abban pedig milyen intézkedéscsoportokat. Kérem, hogy ezt is kapják meg a kollégák! *(A dokumentum kiosztása megtörténik.)*

A reformprogram további menetrendje: jelen pillanatban a Bizottsághoz küldtük ki. A Bizottság előreláthatóan június 7-éig közzéteszi a javaslatát, és országspecifikus javaslatokat, ajánlásokat fogalmaz meg. Ezekre majd az országok, tehát Magyarország is reagál. Aztán az ECOFIN és az EPSCO illetékes albizottságok ezeket még részleteiben tárgyalják. Június vége az, amikor Magyarország az összehangolt ajánlásjavaslatot megkapja. Ezt a június 24-én tartandó Európai Tanács, ha úgy tetszik: szentesíti vagy véglegesíti, és ezzel gyakorlatilag a szemeszternek ez a része véget is ér. És utána ezek az ajánlások, a reformprogrammal együtt, a következő években beépülnek a költségvetésbe. Ez az egyik feladat, hogy összehangolt költségvetés jöjjön létre.

A végleges anyag elkészítéséhez egy nagyon széles körű társadalmi konzultáció zajlott, részben az interneten keresztül, részben pedig különböző fórumokon. Összfórumok is voltak, és olyan fórumok is, amikor az egyes területeket és az egyes vállalásokat - foglalkoztatás, klíma, innováció - vitatták meg mind a civil szervezetek, mind pedig a regionális szervezetek. Én úgy gondolom, hogy nagyon sok jó és hasznos véleményt sikerült beépíteni ebbe a végleges anyagba. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A vitát megnyitom. Akinek kérdése, véleménye van, most felteheti, elmondhatja. Balczó képviselő úr.

Kérdések, hozzászólások

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Úr! Én úgy ítélem meg, hogy erre a beszámolóra és a mostani megbeszélésre a lehető legrosszabb ütemben került sor.

Mára a Nemzeti Reformprogram és a konvergenciaprogram súlya megnőtt, hiszen amint látjuk az európai szemeszter folyamatábráját, az, hogy milyen reformprogramot és konvergenciaprogramot nyújt be a magyar kormány Brüsszelnek, és azt többszöri egyeztetéssel hogyan fogadják el, az bizonyos szempontból meghatározó a jövő évi költségvetés szempontjából.

Természetesen tisztában vagyok azzal, amit sokszor hallunk, hogy a parlament fogja szavazással elfogadni a költségvetést. Ez teljesen így van, de ez az európai szemeszter azt jelenti, hogy bizonyos nagyon lényeges makrogazdasági pályák, kis túlzással azt lehet mondani, hogy bizonyos főszámok elfogadására ennek a folyamatnak a végén sor fog kerülni.

Én úgy ítélem meg, hogy az Országgyűlés eddigi költségvetési joga és lehetősége jelentősen csorbult. Tehát formailag azt tartottam volna helyesnek, ha például a konvergenciaprogramról akkor kapunk egy tájékoztatást és lehetőséget a vélemények elmondására, ad absurdum figyelembevételére, mint az Országgyűlés illetékes bizottsága, mielőtt ezt kiküldik Brüsszelbe. Ez nem így történt. Az új alkotmány erőteljesebb jogokat fogalmaz meg ebben a kérdésben. Kíváncsi vagyok, hogy ez majd hogyan valósul meg.

A másik, amiért azt mondom, hogy bizonyos szempontból a legrosszabb időpont, mert ha már utólag kapjuk a beszámolót, akkor viszont az érdemi lehetőség miatt, hogy az államtitkár urat kérdezzük, jó lett volna, ha egy nappal hamarabb megkapjuk ezeket az írásbeli anyagokat, nem lebecsülve a szóbeli tájékoztatást, nyilván egy tartalmasabb felkészülést lehetett volna megtenni.

És végül, tisztelt bizottság, tisztelt államtitkár úr, engedje meg, hogy most is egy olyan véleményt mondjak, amivel tudomásul veszem, hogyha tetszik: érdemi vitára azért nem ad lehetőséget, mert azt tükrözi, hogy bizonyos alapkérdéseket a Jobbik másként lát, mint a koalíciós pártok, nevezetesen a versenyképesség fogalmát. Hiszen azt mondta az államtitkár úr is, hogy ennek a középpontjában a versenyképesség áll.

És hogy ne úgy tűnjön, hogy egy nem gazdasági szakember, egy jobbikos politikus mondja el ezt az eltérő véleményt, most engedje meg, elnök úr, hogy nagyon röviden felolvassak egy részletet a „Paktumon kívül” című írásból, amit Bogár László jegyez, aki az előző Orbán-kormány államtitkára volt. A versenyképesség fogalom kapcsán azt mondja: „Megint tanúi lehetünk annak, hogy a gazdaság uralkodó elbeszélésmódja, az általa alkalmazott értelmezési keret és fogalomkészlet alkalmatlanná vált. A versenyképesség azt jelenti, hogy előzékenyen kiszolgálják a multinacionális tőkestruktúrák azon törekvését, hogy - és itt jön a versenyképesség - minél alacsonyabb legyen az adó, ha tetszik, a közteher viselése, minél magasabb legyen a bér, és minél alacsonyabb legyen a szabályozási szint, a dereguláció.”

A bérhoz hadd tegyek hozzá egy adatot: halljuk azt, hogy kemény megszorítások történnek Írországban. Átszámoltam, hogy a minimálbér Írországban, amely a megélhetés szempontjából persze valamivel drágább ország, lecsökken 350 ezer havi összegre. Tehát amikor arról beszélünk, hogy a versenyképességnél a bért hogy szorítjuk vissza, akkor Magyarország esetében nagyon eltérő helyzetről van szó.

És végül idézem Bogár Lászlót: „A versenyképesség a mai elitek szótárában is ugyanazt jelenti, mint a forradalommal megbuktatottnak nyilvánított 1990-2000 közötti régi rendszerben, vagyis azt, hogy az alávetett, kifosztott többséggel finanszírozzuk meg a hazánk területén ideiglenesen állomásozó multinacionális vállalatok profitgyarapodását.” Tehát tulajdonképpen ez az az eltérő ok, ami miatt az érdemi-szakmai részletekben a Jobbik azért nem tud összhangba kerülni és vitázni, mert a versenyképesség fogalmat mint elérendő célt, annak az eredményét másképpen ítéli meg, mint a parlament többi pártja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ékes képviselő úr!

ÉKES JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Én szétválasztanám a két dolgot, mert a konvergenciaprogramot évente minden európai uniós tagországnak szolgáltatnia kell, be kell nyújtania, és annak alapján hoznak meg bizonyos döntéseket az Európai Unión belül a nemzeti országok is. Viszont most egy stratégiáról van szó.

Ez a stratégia 2020-ig szól, és ennek a stratégiának eleme az is, hogy a magyar elnökség alatt az Európai Unió elfogadta azt a hat pontot, amiben mindenképpen lépni kíván. Ez a stratégia tulajdonképpen annak is a szerves része. Én felhívnám Balczó képviselőtársunk figyelmét, hogy el kellene olvasni a Bajnaiék és Gyurcsányék által annak idején kiküldött fenntartható fejlődés stratégiáját az Európai Unióban, ezt kellene megnézni. És akkor a kettő között az óriási különbséget képviselőtársam is meglátná, és szembesülne vele.

Működik a magyar parlament döntése alapján a Fenntartható Fejlődés Tanácsa is, amely 2009-ben elkészítette a „jövőkép” című irományát. Ezt is érdemes lenne átolvasni. Ma ez a Tanács tulajdonképpen azon munkálkodik, hogy Magyarország hosszú távú stratégiáját a 2020-as stratégia szellemében és annak kiegészítéseképpen is megfogalmazza.

Én úgy érzem, hogyha egy ország gazdaságilag és pénzügyileg abba a helyzetbe került, amibe Magyarország is került, azért most már látni tulajdonképpen a kifelé vezető utat, mert 2010-ben tulajdonképpen a Gyurcsány-kormány a maga részéről a gödörben 1,5 métert még lefelé ásott, és ebből a nagyon mély gödörből, azt hiszem, elég nehéz kijönni. Ehhez valóban olyan stratégiára van szükség, amely tulajdonképpen a jövőt is fel tudja vázolni a magyar társadalom számára.

Egészen biztos, hogy időközben majd ezeken módosítani kell, az aktuális helyzetkép és az aktuális gazdasági-pénzügyi helyzet fogja meghatározni a továbblépések lehetőségét. De ahogy az Európai Unió is megfogalmazta a hat kiemelt pontját, amelynek része Magyarország is, ha ezekben sikerül lépést tartani, és ha a magyar költségvetés is - ugyan még az idei évben nem -, de talán a jövő évtől fogva a kutatás-fejlesztés irányába is többet tud fordítani - és az Európai Unió is döntött a szabadalom európai koordinálásáról és annak a bejegyzési metódusáról is -, tehát ezek mind azok az apró lépések, amelyekkel tulajdonképpen az egész európai uniós válság, és benne az a magyar folyamat, a konvergenciaprogram valóban tartalmazza a jelenlegi állapotot, de 2020-ig maga a stratégia fogalmazza meg, hogy milyen kitörési pontjai lehetnek, és vannak egyáltalán Magyarországnak.

Én talán ennyivel szerettem volna ezt kiegészíteni, és kérném képviselőtársamat, hogy a Nemzeti Fenntartható Fejlődés Tanácsa által megfogalmazott jövőképet olvassa el! Csak egyetlen egy példát mondok rá: 2009-ben, amikor ez a dokumentum elkészült - ez egy 100 oldalas anyag -, az MSZP-SZDSZ-es kormány egyszerűen nem engedte a parlament elé a 100 oldalt, le kellett szűkíteni 12 oldalra, mert nem mert szembesülni azokkal a megállapításokkal, amelyeket a Tanács abban az anyagban leírt és megfogalmazott. Viszont a 2020-as stratégia már azokra is megpróbál választ találni, amiket akkor a Tanács akkor a maga részéről megfogalmazott.

ELNÖK: Tessék, Balczó képviselő úr!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, nagyon rövid választ szeretnék mondani. Ne vegye rossz néven, Ékes képviselő úr, hogy a Jobbik a Fidesz-KDNP kormányzati többséggel, kétharmados többséggel szemben magasabb elvárást kíván megfogalmazni, mint azt, hogy a Bajnai-Gyurcsány-kormányhoz képest előrelépés történt, amit készséggel elismerek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szalay képviselő úr!

DR. SZALAY PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Elnök Úr! Én az oktatáspolitikát érinteném egészen röviden.

Nevezetesen van a kedvenc példám: egyszer jártam Ausztráliában, és ott egy középiskola kapujára kivettek egy óriási bronztablát, amin az volt a felirat, hogy: „Ti vagytok a nemzet fényes jövője.” És ez igazából egy rendkívül találó, rendkívül fontos mondat, és nagyon tetszik nekem. Nem tekinthetünk el attól, hogy a gazdasági fejlődésnek a fenntarthatósága és a jobbítása szempontjából rendkívül fontos az oktatáspolitikai.

Én nem akarok újabb feladatot adni az államtitkár úrnak, de a mostani oktatási reformba való nagyon harcos beleszólás, én úgy érzem, szükségeltetik, miután a Műszaki Egyetem vonatkozásában ez közvetlenül érinti a tárcát. És tudjuk azt is, hogy az egyetemisták közül nagyon sokan külföldre mennek dolgozni, és ez sajnós a műszaki szakmákban is érvényesül. És erre körvonalazódik a diákhitel-konstrukció, ami nyilván szerencsés lenne, ha az államtitkár úr tárcájának a támogatását is maximális mértékben bírhatná. Úgy érzem, ez mindenképpen fellendítené a hazai műszaki fejlődés lehetőségét és szintjét.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tessék, Braun képviselő úr!

DR. BRAUN MÁRTON (Fidesz): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, a 2020-as lisszaboni stratégiából azt hiányoltam, hogy míg a 2010-es adott egy igazodási pontot a világhoz képest, ami nem jött be, hogy 2010-re utol kell érnie az Egyesült Államokat Európának. A 2020-as már elegánsan, mélyen hallgat ezekről a dolgokról.

Ez annál is inkább érdekes, mert mindenki sejtette, hogy a válság után - most megoszlanak a vélemények arról, hogy benne vagyunk, vagy már túl vagyunk rajta - teljesen újragombolódik a világ. Ma reggel hallottam, gondolom, többekkel együtt a hírekben, hogy az IMF már 2016-ra teszi azt az időpontot, amikor Kína megelőzi az Egyesült Államokat. Én úgy gondolom, hogy ha európai vízióról kell beszélni, akkor kell egy igazodási pontot mutatni. Tehát ezek nagyon szép célok, amik itt vannak a foglalkoztatás kapcsán. Mindenképpen egyet lehet érteni a környezetvédelemmel, az oktatással, mindenfélével, de nem látok semmilyen ambíciózus kitörési célt ezekben.

Tehát úgy veszem, nekem úgy tűnik, hogy Európa előregedő, kedvetlen gazdaság lehet, amelyik úgy gondolja, hogy majd a szolgáltatásokból meg lehet élni.

És itt hadd kapcsolódjak én is Balczó képviselőtársamhoz, hogy az az igazság, képviselő úr, hogy csak a multik termelnek Magyarországon, tehát nincsen termelés Magyarországon. Nincsen ipari termelés, mindenki a szolgáltatásból akar megélni. Szerintem ennek a világnak vége. Tehát én humbugnak tartom ezeket a szolgáltató gazdaságokat, hogy valaki levágja a hajamat, én meg kilakkozom a körmét, de ki fogja az ollót gyártani, és ki fogja a körömlakkot gyártani hozzá? Más problémám nincsen ezzel az egészszel. Úgyhogy én nem látok - ez nem kérdés, államtitkár úr - egy ilyen víziót most Európa előtt, gazdasági víziót meg főleg nem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Senki nem jelentkezik.)* Tisztelt Államtitkár Úr! Engedjem meg egy nagyon rövid kérdést, illetőleg kommentárt.

Én úgy hiszem, hogy ez Európa 2020 stratégia egy rendkívül dinamikus stratégia, úgy középtávon, mind hosszabb távon, amit a magyar kormány benyújtott Brüsszelben. Van összehasonlítási alapunk, ahogy Ékes képviselőtársam elmondta, hogy mihez képest. Én azt hiszem, hogy felejtjük el a múltat, és próbáljunk előretekinteni. Számomra valóban nagyon fontos, hogy az Európa 2020 stratégiában a Széll Kálmán Terv hogyan harmonizálja azt a programot, amit mi szeretnénk közép- és hosszabb távon elérni. Ez egy rendkívül ambíciózus program. Ha nincs víziónk, akkor nem is érdemes nekilödnünk, hogy megújítsuk Európa gazdaságát.

És én azt látom a magyar kormány elmúlt egyéves gazdasági programjai kapcsán, ahogy Orbán Viktor miniszterelnök úr fogalmazott, hogy sokszor 3-4 hónappal előbbre járunk azon intézkedésekkel, amiket utánunk jó néhány európai uniós ország fogatosított. Tehát mindig kicsit előrébb vagyunk.

Ugyanakkor a nagy kérdés az az egész Európa 2020-as programban, hogy kimúlik-e majd, mind a lisszaboni stratégia, vagy pedig ez valóban kivezeti Európát a válságból, aminek sajnos nem vagyunk a végén. A nagy kérdés az, hogy az új költségvetési periódusban 2014-től mennyi pénz lesz az adott programokhoz hozzárendelve.

Mi elmondtuk annak idején a kritikánkat a lisszaboni programról, hogy nincs pénz, egyrészt nincs mellérendelve, másrészt pedig nincs szankció. És úgy hiszem, ez egy másik fontos dolog, hogy egyfajta kötélfűzés az, ami történik az Egyesült Államok és Kína között, hogy mi, Európa megtaláljuk-e a számításunkat vagy sem, fel tudunk-e zárkózni? És ebben a legfontosabb kérdésünk természetesen az, hogy a magyar gazdaság fel tud-e zárkózni.

Ezzel kapcsolatban a kérdésem a következő: a reformprogram mellékletei közül a 4. melléklet ismerteti az Euró Plusz Paktummal kapcsolatos magyar álláspontot. Ahogy olvassuk, ennek alapján Magyarország egyetért a paktum legfontosabb elemeivel, a Monetáris Unió gazdasági pilléreinek a megerősítésével, a gazdaságpolitikai koordináció megerősítésével és a versenyképesség fokozásával.

Azonban van egy dolog, amiben nem értünk egyet: az adózási politikák koordinációjára vonatkozó javaslattal. Itt a szakemberektől kaptunk hideget és meleget, hogy Magyarország miért nem csatlakozott. A HVG-ben is olvashattunk ezzel kapcsolatban elmarasztaló cikket. Azonban nemrég Schmitt Pál köztársasági elnök úr például Prágában járt, és ott Klaus elnök úr külön kiemelte, hogy üdvözli azt, hogy Magyarország nem csatlakozott az adózási politikák koordinációjára vonatkozó javaslatokhoz.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ugyan a sajtó ezt többször kifejtette, de szeretnék rákérdezni, hogy mi miért nem csatlakoztunk? Tehát mi fontosabb számunkra középtávon, vagy pedig hosszabb távon? Az euró bevezetése is a célunk. Ez nem jelent-e hátrányt, ha ehhez most nem csatlakoztunk? Középtávon ez milyen előnyöket adhat a magyar gazdaság számára? Köszönöm szépen.

Ha nincs több kérdés, akkor kérem az államtitkár urat, hogy röviden válaszoljon a feltett kérdésekre!

Dr. Cséfalvay Zoltán válaszai

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. A konvergenciaprogramhoz egy rövid kiegészítést: a parlamenti államtitkárság a Nemzetgazdasági Minisztériumon belül felelős a Nemzeti Reformprogramért; tehát én ezért nem is szeretnék arról részleteiben beszélni. Kármán államtitkár úr az, aki erről majd tájékoztatást tud adni, és nem is szeretnék beleszólni ilyen dolgokba, ő az autentikus ebben a kérdésben.

Az anyag kiküldése: 15-étől nyilvánosan elérhető angolul, mi ki is küldtük az angol változatot, ha jól tudom, másfél hete. Mostanra vagyunk készen a magyar fordítással, és a bizottság tagjai az elsők, akik ezt ebben láthatják.

Versenyképesség. Azt hiszem, nem mondok újdonságot, hogy nem értek egyet azzal a fogalommal, amit Bogár László említ itt. A versenyképesség egy kicsit furcsa fogalom, mert gyakorlatilag a cégvilágból jön, és azt alkalmazzák országokra. A cégeknél vagy a vállalatoknál a versenyképesség egy viszonylag egyszerűen kezelhető fogalom. Versenyképes az, aki egyébként a piacon teret tud nyerni. A másik pedig: kevésbé versenyképes, aki a piacon veszít. Nyilvánvalóan ez a versenyképesség. Ha valaki többet tud eladni valamiből, akkor a másik versenytársát ki tudja szorítani belőle. Tehát a versenyképesség egy ilyen zéró

végösszegű játszma a vállalatok világában, a másik hátrányára, ha úgy tetszik, sikerül piaci részesedést szerezni.

Óriási különbség a vállalatok és az országok versenyképessége következtében, hogy ha egy vállalat nem versenyképes, akkor ennek megvan a megoldása: a vállalat beszünteti a működését, felszámolják. Ha egy ország nem versenyképes, akkor az elég furcsán képzelhető el, hogy felszámolják az országot. Mondjuk ez egy másik különbség a versenyképesség végkimenetelében. De magából a fogalomból kell kiindulni. Ez azt jelenti, hogy egy ország képes a versenyre, képes arra, hogy más országok - és itt elhangzott akár a globális verseny is, Kínát is beleértve - képesek arra egyébként, hogy egy magasabb gazdasági növekedésre nagyobb egy főre jutó GDP-t tudjanak elérni.

A kérdés az egyébként, hogy milyen eszközökkel képes valaki a versenyben megállni. És a probléma nem az egyébként, hogy maga a versenyképesség fogalma rossz. A probléma az, hogy Magyarország milyen eszközökkel tud jelen pillanatban versenyképes lenni. Vannak olyan országok, ahol nem alacsony bérrrel versenyképesek, hanem azzal versenyképesek, hogy a foglalkoztatottak javarésze különböző, magas technológiájú kutatás-fejlesztésben dolgozik. Csak mondanék egy példát: a kaliforniai Szilícium-völgy egy évben több működő tőkét von be, mint Magyarország kilencventől, tehát a rendszerváltástól egészen napjainkig. És nem azért, mert alacsonyak a bérek, hanem azért, mert ott jött létre az a kutatás-fejlesztési klaszter, és ott jött létre az a tudás egyébként, és ott jött létre az az üzleti szellem és az a rugalmas szabályozás, ami ezt lehetővé teszi, hogy be tudjon hozni ennyi működő tőkét. Márpedig aki képes tőkét vonzani, az a versenyképességének is az egyik legfontosabb jele.

Tehát a probléma az, hogy Magyarországnak el kell mozdulnia arról a szintről, hogy csak alacsony munkabérral legyen versenyképes. És azért hadd tegyem hozzá, hogy mindenfajta versenyképesség egy dolgon múlik egyébként: a hozzáadott tudáson. Most idézhetném Edisons, akitől megkérdezték, hogy mi teszi a zsenit, és a klasszikus válasz az, hogy 99 százalék perspiráció és 1 százalék inspiráció, vagyis 99 százalék szorgalom és 1 százalék inspiráció. A közgazdászok nagyon jól tudják, hogy minden a marginálison múlik, azon a pici kis 1 százalékon. Ha az a pici kis 1 százalék plusztudás nincs meg, amivel a többiek nem rendelkeznek, akkor az nem zseni, és akkor az nem versenyképes. Én úgy gondolom, igazából ez az a pont, ahol Magyarországnak előre kell lépnie, egyetértve az oktatás és más területek említésével is.

Azért hozzátenném nagyon egyszerűen: tehát mindenfajta gazdasági versenyelőny mögött plusztudás van. Mi azért tartunk ott, mert nincs mögötte az a plusztudás. Mi nagyon büszkék vagyunk Magyarországon a tudásunkra, de azért meg kell nézni: azért, mert az jut előnybe, akinek van plusztudása. Persze ebből az is következik egyébként: azt tudni, amit mások tudnak, az nem ér semmit, mert csak az hoz igazán versenyelőnyt, ha a többi versenytársamhoz képest egy picivel többet tudok. Én úgy gondolom, hogy lassan ez a tudás Magyarországon felépül a gazdaságpolitikában is - csatlakozva mindahhoz, amit az elnök úr is említett. Felépül abban is, hogy ki kell alakítani egy olyan gazdaságpolitikát, ami egyébként plusztudással rendelkezik a korábbi gazdaságpolitikákhoz képest.

Én nagyon egyetértek mindazzal, ami a fenntarthatóság és a fenntarthatóság elvének alkalmazása. Ez is az egyik fontos szempontja a Nemzeti Reformprogramnak. Egy nagyon furcsa világban élünk az elmúlt évtizedben. A fenntarthatóság volt talán az egyetlen kifejezés, ami a legesleggyakrabban fordult elő. Tehát ha valaki megnézi mondjuk a Google-n keresztül, akkor valószínű, hogy nagyon magas számot kapna. És akkor furcsa módon egy olyan világban élünk, amelyiknek csak egyetlen egy szegmense nem volt fenntartható: a pénzügyi szektor, amelyik az egészet finanszírozta. Azt én nagyon furcsának tartom egyébként, hogy miközben a fenntarthatóságról alapvetően környezeti problémaként beszéltünk, aközben a pénzügyi fenntarthatóság figyelmen kívül maradt.

A Nemzeti Reformprogram, a konvergenciaprogram, a Széll Kálmán Terv mindegyike abba az irányba mutat, hogy pénzügyileg is fenntarthatónak kell lenni, anélkül semmi más területen nem érhető el fenntarthatóság. Ehhez hozzátartozik egyébként az, hogy az iskolai és az oktatási rendszernek olyan átalakítása is szükséges, amit a képviselő úr is említett.

Hogy a 2020-nak mennyire vannak céljai, és mennyire képes a globális versenyben helytállni ezzel Európa? Én azt hiszem, hogy ha szabad költői képpel élni, akkor Európa az elmúlt évtizedben elaludt, és az altatószer az adósság volt. Ennyi. Ez történt: lemaradt, egyébként nagyon sok mindenben, ha nézzük, a kutatás-fejlesztéstől az ipari termelésig, Európa lemaradt, és abban a hitben maradt le egyébként, hogy adósságból nagyon sok minden finanszírozható. És ez elaltatta egyébként valahogy azt a plusz 1 százalékot, ami ahhoz hiányzik, hogy valaki versenyképesse legyen.

Abban azonban kételkedem egy picit, amit a képviselő úr említett, hogy maga a szolgáltató szektor, vagy ha úgy tetszik: a fogyasztásra épülő gazdaság vagy a consumerism lenne valamilyen úton-módon válságban. Szerintem ami válságba került Európában, az az adósság által hajtott fogyasztói világ, amit adósság hajt, tehát az a fajta élet, hogy hitelkártyán és adósságból élni. Ez az, ami 2008-ban véget ért.

Ettől függetlenül a szolgáltató szektorok és a fogyasztásra épülő világ egy nagyon erős motorja és versenyképességi tényezője egyébként Európának, az, ami egyébként Kínában nincs meg. Tehát Kína mögött nincs meg az a fogyasztói társadalom, és Kína mögött, hozzátenném, nincs meg az a belső piac, ami egyébként Európában megvan. Európa óriási előnye, hogy van egy 500 milliós integrált belső piac, és Kínában ez nincs. Ez sokáig versenyelőnye lesz, és ennek egyik eleme éppen a szolgáltatások. Tehát úgy gondolom, picit összetettebb a kép. Nyilvánvalóan jobb lenne, hogyha az Európai Unió megfogalmazná. Egyébként benne van, csak nem ennyire nyíltan megfogalmazva a 2020-ban, hogy igen, globális szinten kell versenyképesnek lenni, Kínával, az Egyesült Államokkal, Indiával és a feltörekvő országokkal, mint például Brazília.

Az elnök úr kérdésére rátérve. Nyilvánvalóan ezek az elemek beépülnek majd a költségvetésbe, és a képviselőknek nagyon sokszor lesz alkalma mindezzel foglalkozni. Én a kérdései egy részére térnék ki, az Euró Plusz-programra. Kicsit arrébb kezdeném! Magyarországon van egyfajta tévhit, hogy csak ez az egy dolog létezik - nem! Többfajta agenda vagy napirend van jelen pillanatban az Európai Unióban. Én hármat említenék. Az egyik: az Euró Plusz, ami Magyarországon nyilvánvalóvá vált. A másik: 9 ország, javarészt északi országok, tehát az Egyesült Királyság, Hollandia, Dánia, Svédország, Finnország, a Balti-államok és Lengyelország miniszterelnöke, illetve államfője írta alá a Getting Europe Growing-ot, ezt a nevet adhatnánk neki, azt hiszem, szerepel is egyébként az anyagban, amelyik egy nagyon belsőpiac-erősítő program. Azt mondja: a vállalkozások versenyképességét kell Európa érdekében megerősíteni. Ehhez ami szükséges: a belső piac kiszélesítése és elmélyítése. A másik oldalról szükséges egyébként az adminisztratív akadályok, a vállalkozások előtt lévő adminisztratív akadályok lebontása; szükséges az innováció, a kutatás-fejlesztés, az erősebb beruházás és természetesen a pénzügyi stabilizáció. Ez egy program, amelyiknek jelentős támogatottsága van, ahogy mondtam, javarészt az északi országoknál. *(Ughy Attila megérkezik a bizottság ülésére.)*

Van egy program, ami fut, Single Market Act néven, tehát a belsőpiaci megerősítésre vonatkozó. Itt a magyar elnökségnek egyébként várhatóan nagyon komoly szerepe lesz, van, és bízunk abban, hogy a Versenyképességi Tanács május végi ülésén el lehet érni azokat a legfontosabb ügyeket, hogy hogyan lehet a belső piacot tovább mélyíteni. Ez mind arra próbál választ adni egyébként, hogy lehet Európa versenyképességét növelni.

És van egy harmadik, ami Magyarországon nagy hangsúlyt kapott, ez az Euro Plus Pact, ami egyébként három névvel indul. Indul először arról, hogy Pact for Competitiveness, tehát versenyképességi paktum. Aztán később átalakul Pact for Euro-vá, tehát az euróért való

paktummá, és most az Euro Plus Pact nevet kapja, vagyis Euró Plusz Paktum, ami azt jelenti, hogy az eurózónához tartozó országok számára kötelező ez a vállalás, miközben a plusz azt jelenti, hogy csatlakozhatnak hozzá nem az eurózónához tartozó országok. Négy ország nem csatlakozott hozzá: az Egyesült Királyság, Csehország, Svédország és Magyarország. De ez egy nyitott rendszer, aminek egyébként a célja az, hogy összehangolja a gazdaságpolitikai lépéseket. Ha valaki végignézi az ott jelenlévő pontokat, akkor láthatja, hogy egyetlen pont kivételével Magyarország megteszi ezeket a lépéseket, anélkül, hogy aláírná. És azt hiszem, ez az, ami ennél sokkal fontosabb.

Néhányat említve. Az első, magának az Euro Plus Pactnak a legfontosabb eleme: az adóssághűség. Az alkotmányban nagyon sok helyen ez nagyon pontosan, világosan és nagyon szigorúan szerepel, sokkal szigorúbban egyébként, mint ahogy ebben az Euro Plus Pact-ban szerepel, ahol ez csak egy mondat, hogy utalnak arra, hogy adóssághűség alkalmazása szükséges. A magyar alkotmány ezt már megtette, ha szabad így fogalmaznom.

A második pont, ami ennek része: a nyugdíjnak, a nyugdíjrendszernek és a demográfiai helyzetnek vagy a demográfiai viszonyoknak az összehangolása. Egyébként ebben az Euro Plus Pactban szó szerint szerepel az, hogy a korai nyugdíjaztatás áttekintése és összhangba hozása a demográfiai viszonyokkal, akkor a különleges foglalkoztatási csoportok nyugdíjaztatási rendszerének felülvizsgálata és szűkítése - szó szerint ez van benne: a speciális foglalkoztatási csoportok kordedvezményes nyugdíjának szűkítése. Tehát ez szó szerint van így, most nem tudom fejből idézni, de ez szó szerint így van. Ha valaki megnézi, ez ott van, hogy ezt miként teszi. Azt hiszem, hogy ez a téma szintén az asztalon van, helyeként a parlament előtt is, másfajta formában. Tehát ezt teszi a kormány.

Rugalmas foglalkoztatás - a foglalkoztatáspolitikában ezt írja elő. A foglalkoztatáspolitikai egészét érintő lépésekben ez mind megtalálható. Tehát valamennyi lépés - és nyilvánvalóan ott van benne az államháztartás stabilitásának biztosítása... Pontosabban még egy pont van, bocsánat, ez pedig a bérek és a termelékenység összehangolása, magyarul: a bérek növekedését a termelékenység növekedéséhez kell igazítani. Erre azt mondanám, hogy ez egy közgazdasági hüvelykujjszabály, tehát ebben semmifajta újdonság nincsen. Magyarországon a bérmegállapodások, aminek rendezett rendszere van, ezt tartalmazzák. Tehát a pontok közül azt, amelyik az adóssághűségről szól, Magyarország megtette az alkotmányban. Azt, amelyik a nyugdíjakról és a demográfiáról való összehangolásról szól, Magyarország teszi, ezen dolgozik jelen pillanatban.

Azokat a lépéseket, amelyek a foglalkoztatásban a rugalmas foglalkoztatást és a foglalkoztatás bővítését fogják elősegíteni, teszi. És az a negyedik pont, amelyik úgy szól, hogy a termelékenységet és a bérek növekedését összhangba kell hozni, hogy ne szakadjanak el egymástól, ezt Magyarország eddig is alkalmazta, ezután is teszi.

Az ötödik pont - mert öt pontból áll egyébként, szokták keverni azzal a hat ponttal, ami teljesen más dologra vonatkozik, az európai stabilitási mechanizmusra - a konszolidált társasági adóalap. És ennek nagyon jó oka van, hogy Magyarország miért nem csatlakozott ehhez. Mindenkinek javaslom - azt hiszem, egyszer egy parlamenti felszólalásban is említettem - Michael Devereux úrnak, az Oriel College-ban lévő és dolgozó adószakértő és adózási professzor tanulmányát, aki számításokat végzett, de az Unió számításait is meg lehet nézni. Az egységes, konszolidált társasági adóalap bevezetése uniós szinten 0,2 százaléknyi, tehát az Unió egészéhez viszonyítva ennyi előnyt hoz. Bizonyos országoknak nagyon sok előnyt hoz, például Belgiumnak 2 százalékos plusz GDP-növekedést hozhat ez, bizonyos országoknak pedig nagyon sok hátrányt. Írországnak ez mínusz 3 százalékos GDP-arányos veszteséget hozna. Magyarországnak 0,9-et - ennyit számoltak. Hosszú tanulmányokat idézhetnék, ahol modellszámításokkal ezeket el lehet végezni. Nem hiszem, hogy Magyarország jelen pillanatban abban az állapotban lenne, hogy a GDP 0,9 százalékról lemondanánk. Ez az egyik tehát. A számítások azt mutatták és mutatják, hogy Magyarország -

és az Unió számításai is ezt mutatják - számára ez a GDP-ben hátrányt jelentene, vagy GDP-arányosan veszteséget hozna.

A másik, ami ennél fontosabb, az az, hogy a magyar gazdaságpolitika egyik célja, hogy Kelet-Közép-Európában a legversenyképesebb gazdasági, üzleti környezetet hozza létre, és ennek része az adócsökkentés. Nagyon sokfajta tényezővel versenyképes lehet egy ország: adócsökkentés, kutatás-fejlesztés - ezek kombinációjából áll össze egyébként, hogy mivel lesz versenyképes Magyarország. Éppen ezért Magyarország ragaszkodik ehhez, hogy adóügyekben, a versenyképessége érdekében és annak növelése érdekében, saját maga hozza meg a döntését. Ez nemzeti hatásterület egyébként. Tehát én úgy gondolom, ez a másik, ami ehhez egy fontos adalék.

És zárásként annyi, hogy tapasztalatom szerint egyébként, a külföldi, más országok véleményét hallgatva ezt meg is értik. Hallottam erre már olyan reakciót a tárgyaló partnerektől, akik azt mondták: „méltányoljuk, hogy minden ország érzékeny kérdésnek tartja az adórendszert és az adórendszere alakítását.” Én úgy gondolom, ez egy helyes hozzáállás, hogy Magyarország az adóoldalon is a versenyképessége elősegítését szeretné elérni.

És akkor egy harmadik pont, amiért úgy gondolom, hogy ez nagyon fontos: azt látnunk kell, hogy egy olyan országban élünk, ahol rettentő nagy az állami újraelosztás. Az adók csökkentésére van szükség azért is ebben az országban, hogy a vállalkozók mentesüljenek azon sok terhektől, amiket az elmúlt időszakban rájuk raktak, hogy valóban növekedni tudjanak, és valóban munkahelyet tudjanak teremteni. Ez vezet el az 1 millió új munkahelyhez. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr, különösen az utóbbi mondatait. Én azt hiszem, megfelelő választ kaphattunk arra, miért volt fontos, hogy az adózási politikák koordinációjára vonatkozó javaslatokat mi ne támogassuk.

Tisztelt Bizottság! Még egyszer köszönjük szépen az államtitkár úr előadását. Balczó képviselő úrnak szeretném még válaszolni, hogy folyamatosan folyik az egyeztetés Kármán államtitkár úrral, csak ő elég sokat megy Brüsszelbe. Próbáljuk hétfőre vagy keddre koordinálni a bizottsági ülést, hogy az nekünk is, a vidéki képviselőknek is jó legyen. Ahogy majd ráér az államtitkár úr, de remélhetőleg a következő hónapban ezt nyélbe tudjuk ütni.

Szeretném emlékeztetni képviselőtársaimat, hogy legközelebbi bizottsági ülésünket 2011. május 3-án tartjuk, amikor Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszter úr tájékoztat bennünket a 2011. március 17-ei Mezőgazdasági és Halászati Tanács-ülésen történekről, különösen a közös agrárpolitika jövőjét illetően elfogadott elnökségi következtetésekről. Tehát a soron következő ülésünk május 3-án, kedden lesz. Kérem, hogy a téma jelentőségére való tekintettel minél többen jöjjenek el! Köszönöm szépen, a bizottsági ülésünket bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 02 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Madarász Mária